

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad — Varna (Bulgaaria) 6. juunil 2012 — Serebryanniy vek EOOD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Kohtuasi C-283/12)

(2012/C 243/16)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad — Varna

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Serebryanniy vek EOOD

Vastustaja: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artikli 2 lõike 1 punkti c võib tõlgendada nii, et immateriaalse kapitalikauba omandamine üüritud või kasutada antud vara parendamise kulude kandmine eest kujutab endast tasu parendamisteenuse eest, kuigi vara omanik ei ole lepingujärgselt kohustatud tasu maksma?
2. Kas direktiivi 2006/112 artikli 2 lõike 1 punktiga c ja artikliga 26 on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on üüritud või kasutada antud vara parendamises seisneva teenuse tasuta osutamine igal juhul maksustatav? Kas sellele küsimusele vastamisel on põhikohtuasjas kujunenud asjaoludel oluline, et
 - tasuta teenuse osutaja on kasutanud parendamiseks kasutatud kaupadelt ja teenustelt tasutud käibemaksu mahaarvamise õigust ning selle õiguse kasutamist ei ole tal revisjoni tulemusel tehtud jõustunud maksuotsusega ka keelatud;
 - äriühing ei ole maksurevisjoni toimumise ajaks veel alustanud kinnistutega maksustatavate tehingute tegemist, ent lepingute kehtivusaeg ei ole veel lõppenud?
3. Kas direktiivi 2006/112 artiklitega 62 ja 63 on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei teki tehingu maksustatav teokoosseis mitte teenuse osutamise (konkreetsel juhul parendamise) ajal, vaid hetkel, mil parendatud seisukorras vara lepingu lõppemisel või vara kasutamise lõpetamisel tegelikult tagastatakse?

4. Kui esimesele ja teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt: milline direktiivi 2006/112 VII jaotise säte tuleb käibemaksuga maksustamist silmas pidades võtta aluseks maksustatava väärtuse kindlakstegemisel, kui tasuta tehing ei kuulu direktiivi artikli 26 kohaldamisalasse?

⁽¹⁾ ELT 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Napoli (Itaalia) 11. juunil 2012 — Oreste Della Rocca versus Poste Italiane SpA

(Kohtuasi C-290/12)

(2012/C 243/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Napoli

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Oreste Della Rocca

Kostja: Poste Italiane SpA

Eelotsuse küsimused

1. Kas võttes arvesse ka Euroopa Kohtu 15. septembri 2010. aasta määruse (kohtuasjas C-386/09: Briot) punktis 36 sisalduvat märkust, puudutab direktiiv 1999/70/EÜ⁽¹⁾, eriti selle klausel 2, ka tähtjalist töösuhet renditöötaja ja ajutist tööjõudu vahendava asutuse vahel või renditöötaja ja kasutaja vahel ning kas järelikult reguleerib direktiiv 1999/70/EÜ selliseid suhteid?
2. Kas säte, mis lubab tähtjalise töölepingu sõlmimist ajutist tööjõudu vahendava asutusega ning selliste lepingute järjestikust sõlmimist tehniliste, tootmisalaste või organisatoorsete vajaduste tõttu, mis ei ole mitte nimetatud asutuse vajadused ega konkreetse tähtjalise töösuhetega seotud, vaid kasutaja vajadused, millel puudub seos konkreetse töösuhetega, vastab muude piirangute puudumisel direktiivi 1999/70/EÜ klausli 5 lõike 1 punktis a sätestatud nõuetele, või võib see endast kujutada direktiivist kõrvalehoidmist; kas direktiivi 1999/70/EÜ klausli 5 lõike 1 punktis a nimetatud objektiivsed vajadused peavad olema talletatud mõnes dokumendis ning olema seotud konkreetse tähtjalise töölepingu ja selliste lepingute järjestikuse sõlmimisega, ning seetõttu oleks viitamine renditöölepingu sõlmimist õigustanud üldistele objektiivsetele vajadustele klausli 5 punktis a sätestatud nõude täitmiseks ebasobiv?

3. Kas direktiivi 1999/70/EÜ klausliga 5 on vastuolus, kui kuritarvituse tagajärjed jäävad kolmanda isiku, antud juhul kasutaja kanda?

(¹) (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tartu Ringkonnakohus (Eesti)
11. juunil 2012 — Ragn-Sells AS versus Sillamäe
Linnavalitsus**

(Kohtuasi C-292/12)

(2012/C 243/18)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tartu Ringkonnakohus

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ragn-Sells AS

Kostja: Sillamäe Linnavalitsus

Eelotsuse küsimused

- a) Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 106 lõiget 1 koosmõjus artikliga 102, samuti kaupade vaba liikumist, asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust tuleb tõlgendada selliselt, et ühegagi neist ei ole vastuolus, kui liikmesriik lubab teatud piirkonnas anda olmejäätmete töötlemiseks ainuõiguse kindlat jäätmekäitluskohta haldavale ettevõttele ja võtta temalt selle eest tasu olukorras, kus 260 km raadiuses tegutseb mitmeid konkureerivaid ettevõtteid, kellele kuuluvad mitmed erinevad keskkonna nõuetele vastavad ja võrdväärset tehnoloogiat kasutavad jäätmekäitluskohad?
- b) Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 106 lõiget 2 tuleb tõlgendada selliselt, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik loeb majanduslikeks üldhuviteenusteks esiteks jäätmete kogumise ja veo ning teiseks jäätmetöötlemise, kuid lahutab need teenused üksteisest, piirates sellega vaba konkurentsi jäätmekäitluse turul?
- c) Kas jäätmete kogumise ja veo teenuse kontsessiooni andmise menetluses, mille tingimuseks on kontsessioonilepinguga määratud piirkonnas jäätmete töötlemise ainuõiguse andmine kahele ettevõttele, saab välistada Euroopa Liidu toimimise lepingu konkurentsiõiguse sätete kohaldatavuse?
- d) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. a direktiivi 2008/98/EÜ (¹) artikli 16 lõiget 3 tuleb tõlgendada selliselt, et liikmesriik võib läheduse põhimõttele tuginedes piirata konkurentsi, lubada anda jäätmetöötlemise ainuõigust

jäätmete tekkimise piirkonna lähimat jäätmekäitluskohta haldavale ettevõttele ja võtta temalt selle eest tasu olukorras, kus 260 km raadiuses tegutseb mitmeid konkureerivaid ettevõtteid, kellele kuuluvad mitmed erinevad keskkonna nõuetele vastavad ja võrdväärset tehnoloogiat kasutavad jäätmekäitluskohad?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. novembri 2008. aasta direktiiv (EÜ) nr 2008/98, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid (ELT L 312, lk 3)

**Telefónica, S.A. ja Telefónica de España, S.A.U. 13. juunil
2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
29. märtsi 2012. aasta otsuse peale kohtuasjas T-336/07:
Telefónica ja Telefónica de España versus komisjon**

(Kohtuasi C-295/12 P)

(2012/C 243/19)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Telefónica, S.A. ja Telefónica de España, S.A.U. (esindajad: advokaadid F. González Díaz ja J. Baño Fos)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, France Telecom España, S.A., Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo) ja European Competitive Telecommunications Association

Apellantide nõuded

— *esimese võimalusena*

tühistada Üldkohtu 29. märtsi 2012. aasta otsus kohtuasjas T-336/07: Telefónica ja Telefónica de España vs. komisjon terves ulatuses või osaliselt;

olemasoleva teabe alusel tühistada komisjoni 4. juuli 2007. aasta otsus juhtumis COMP/38.784 — Wanadoo España vs. Telefónica terves ulatuses või osaliselt;

tühistada trahv või vähendada seda ELTL artikli 261 alusel;

tühistada trahv või vähendada seda Üldkohtu toimunud menetluse põhjendamatu pika kestuse tõttu; ja

mõista nii käesoleva menetluse kui ka Üldkohtu menetlusega seonduvad kohtukulud välja komisjonilt ja menetlusse astunud pooltelt.

— *teise võimalusena, kui menetlusstaadium seda ei võimalda*

tühistada Üldkohtu otsus ja suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse otsustamiseks Euroopa Kohtu poolt lahendatud õiguslike küsimuste valguses;